

Posudek diplomové práce *Životní příběh Věry Skálové Selnerové Petra Šraiera*

Petr Šraier předkládá k obhajobě diplomovou práci, ve které zpracoval životní příběh Věry Skálové Selnerové, narozené v roce 1921. Ačkoliv jeho práce vychází primárně z rozhovorů vedených metodou orální historie, je potřeba vyzvednout skutečnost, že diplomant pracoval i s mnoha jinými prameny, ať již hovoříme o archivních fondech, odborné i populárně naučné literatuře či dobových periodikách.

Práce má však i nedostatky. Pominu-li stylistické a gramatické chyby, je to zejména ne příliš zdařilá výstavba textu a nedostatečná interpretační práce diplomanta. Pokud jde o strukturu textu, za zásadní problém považuji především zpracování závěru (s. 94–96), jehož obsah z velké části patří do metodologických kapitol (diplomant zde hovoří o způsobech přepisů, o práci s literaturou, o archivních fondech atd.). Problematické je také zařazení kapitoly 4.3.1 Markéta Krausová, kterou sám diplomant uvozuje slovy: „*I když život Markéty Krausové neměl žádný vliv na uměleckou kariéru ani životní osudy Věry Skálové Selnerové, rád bych jí zde věnoval pozornost, jako ukázkou toho, jak může jedna ideologie negativně zasáhnout do života konkrétního jedince a jeho rodiny.*“ I když z čistě lidského či osobního hlediska chápu, proč Petr Šraier tuto kapitolu do textu zařadil, z hlediska koherence textu mohla například tvořit přílohu práce. Na druhé straně za zdařilou považuji výstavbu kapitol, které diplomant vždy uvozuje vzhledem do „velkých“ dějin, na něž navazuje životní příběh Věry Skálové Selnerové.

Velkým problémem textu je ale především již zmíněná interpretační práce. Tam, kde diplomant pracuje s rozhovory, vlastně jen jednotlivé úryvky spojuje vždy jednou či dvěma vlastními větami, které jsou navíc zcela popisné, nikoli interpretační. V takto vystavěném textu pak diplomant není schopen postihnout životní příběh ve všech jeho rovinách, jelikož podléhá vyprávění (a kouzlu narátorky). Ačkoli v závěru diplomant uvádí, že za nejpřínosnější část práce považuje vzpomínky narátorky „*na její uměleckou kariéru v období Protektorátu*“ (s. 95), předkládá i v této části jen popisné texty, které jsou propojeny s citacemi z rozhovorů. Možnost nabídnout jiný úhel pohledu na dané téma, možnost komparovat osobní svědectví narátorky například se současnou populárně naučnou literaturou (kterou navíc diplomant využívá) zde zůstává nevyužita.

Kvůli nedostatečné interpretační práci pak zůstává například částečně nerozkrýto také téma pracovní kariéry narátorky, především tedy v 50. a 60. letech (zde bych uvítala nějaký shrnující přehled o zaměstnáních narátorky a jejich délce). Po kapitole věnované měnové reformě (6.2.3) se dozvídáme, že na přímluvu získala narátorka práci v Dili (Divadelní a literární agentura), v rámci čistek 50. let pak byla vyhozena a musela přijmout těžkou práci dělnice v pekárně. Na začátku 60. let ale již služebně cestuje na Dálný východ a posléze se cestování stává častější součástí jejího pracovního života. Takovou významnou změnu nelze vysvětlit jen uvolňováním poměrů v 60. letech jako to činí diplomant. Jaké další vlivy (či proměnné) zde hrály nebo mohly hrát roli? Hovoří o

tom narátorka explicitně? Pokud ne, lze toto nějak z rozhovoru vyvodit? Jak vlastně přesně vypadala její pracovní kariéra?

Na závěr bych chtěla zmínit ještě jednu charakteristiku předkládaného diplomového projektu, které si velmi vážím. A to je velmi empatický a citlivý přístup diplomanta k narátorce; počínaje růží, kterou přinesl na jejich první setkání, a konče přetrvávajícím telefonickým kontaktem, který jistě Věru Skálovou Selnerovou těší a Petra Šraiera obohacuje.

Práci hodnotím známkou 3, při výborné obhajobě 2.

Posudek vypracovala:

Lenka Krátká

30. 5. 2014